

traadte hjælpende til. Naar det ærede Medlem imidlertid derudfra vilde konkludere, at saa burde Statskassen ogsaa træde til, saa er jeg ikke saa helt sikker derpaa. Jeg maa give det ærede Medlem Hr. Zahle Ret i den Betragtning, han ligesom jeg tidligere har fremsat, at det kan ikke være Statens Pligt, naar Privatforretninger gaar i Stykker, at skulle træde til og dække de Tab, som enkelte lider igennem disse Sammenbrud. Det kan ikke være Meningen. At man har gjort det i visse Tilfælde, kan i og for sig kun beklages, for saa vidt som det maaske har rokket ved den Tro, som burde være til Stede, paa, at i den Henseende har Staten ingen Forpligtelser. Men en Forhandling i Udvalget paa den Basis, som det ærede Medlem her drog frem med Hensyn til Fondens Muligheder for at hjælpe Indskydere, der har lidt Tab ved tidligere sammenbrudte Banker, har jeg ikke noget imod. Dog maa Forudsætningen ganske vist da være, at Bankerne straks indskød noget mere end den ubetydelige Del, der er Tale om, de aarlig skal henlægge til denne Krisefond.

Om Krisefonden skal jeg endnu blot tilføje, at det ogsaa var en af de Ting, man ikke blev enig om indenfor Bankerne. Det ærede Medlem Hr. Sven nævnte, at der var gjort Forsøg paa at faa en Forhandling i Gang indenfor Bankerne om privat at tilvejebringe en saadan Fond, og disse Forsøg mislykkedes. Dette er jo desværre rigtigt. Det havde været adskilligt behageligere, om Bankerne selv var skredet til Iværksættelsen af den Fond; men jeg synes, at naar de ikke har gjort det, er der intet urimeligt i, at det kræves her, at der skal oprettes en saadan, idet Bankerne selv jo i høj Grad maa være interesserede i, at der skaffes Sikkerhed for dem, der betror Bankerne deres Penge. En saadan Sikkerhedsforanstaltning vil en saadan Krisefond trods alt være, og der er jo da ogsaa indenfor Bankkredse nogle, som har interesseret sig for en saadan. Der er endogsaa en kendt Bankdirektør, der har udarbejdet Forslag til en Krisefond, hvortil der tilmed skulde indskydes adskilligt mere end efter det Forslag, jeg her har tilladt mig at foreslaa. Ved Siden af den almindelige Uvillie, der maaske kan være overfor denne Fond i visse Bankkredse, er der sikkert fra nogle Steder en Forstaaelse deraf, som det ikke vil være urimeligt at regne med, naar Rigsdagen nu fremdeles skal beskæftige sig med dette Spørgsmaal.

I øvrigt skal jeg gentage min Tak til dem, der har udtalt deres Tilslutning til større eller mindre Dele af Lovforslaget, og mit Haab om, at vi gennem en fortsat Behandling i et Udvalg vil kunne naa til et tilfredsstillende Resultat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Mit Partis ærede Ordfører Hr. Sven delte Bankerne her i Landet i 3 Kategorier: 3 Storbanker, en halv Snes mellemstore Banker og godt 150 Smaabanker. Jeg vil understrege dette og tilføje, at Forholdet er det, at en Del af disse Smaabanker endogsaa for at kunne bestride deres Virksomhed saa vidt, som Befolkningen paa deres Egn kræver det, har maattet anlægge Filialer. Jeg er af den Opfattelse, at den Misère, der igennem de mange Bankkrak er voldt Erhvervslivet, ikke skyldes Smaabankerne, men de store Banker. Jeg maa derfor beklage, at man nu lægger de smaa Banker og deres Filialer saa store Vanskeligheder i Vejen efter dette Lovforslag.

Jeg vil saaledes henvise til § 9, 4de Stykke, hvori der staar: „En Direktør eller Filialbestyrer i et Bank-Aktieselskab maa ej heller som Indehaver, Bestyrelsesmedlem, Funktionær eller paa anden Maade selv drive eller deltage i Ledelsen eller Driften af anden Erhvervsvirksomhed end Banken“. Jeg har haft Lejlighed til her i Tinget at omtale Sydfyns Diskontobank. Nu er der paa Ruinerne af den gamle Bank oprettet en ny Sydfyns Diskontobank. Denne Bank maa paa Grund af sit Oplands Karakter anlægge Filialer paa Ærø. Hvis den citerede Bestemmelse skal blive til Lov, kan disse Filialer ikke drives uden for store Omkostninger, idet Kommunikationsmidlerne paa Ærø er af en saadan Art, at man ikke let kan komme fra den ene Ende af Øen til den anden. Man maa have disse Bankfilialer nogenlunde let tilgængelige. Jeg vil overfor det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, paapege dette konkrete Tilfælde, i hvilket Lovforslagets Bestemmelse vil virke uheldigt. Jeg tror ikke, man bør lægge disse Bankfilialer saa store Hindringer i Vejen netop i Betragtning af, at det ikke er Smaabankerne, der har bidraget til, at der er opstaaet denne store Katastrofe i vort Bankvæsen. Jeg vil i Forbindelse hermed sige, at jeg tror, det samme, som jeg har paapeget her, gælder Andelskasserne. Jeg tror, at man nøje